

„Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (Ap. Csel. 20, 28)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2019 • V. Évfolyam • 1. szám • Ára: 1,25 lej

Elveszett vagy megtalált jövő

1Korinthus 15,19-20: „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül...”

Jézus Krisztus feltámadásának ünnepén nem mindenki Urunk halál felett aratott győzelmét, és az örök élet reménységét ünnepli. Tudjuk jól, hogy ezeket az ünnepnapokat a többség mivel tölti, hogy barátaink, családtagjaink ünnepelnek-e egyáltalán valamit, vagy a népi hagyományokat őrizve telik el számukra húsvét ünnepe. Számunkra, keresztyének számára szomorú látni, hogy a többség nem tudja, hogy mit ünnepel, vagy ha tudja is, nincs meg szívükben az az igazi hit, amellyel megragadhatnák azt az örömet és reménységet, amelyet Urunk feltámadása jelent számunkra. Mégis Pál apostol megállapítása szerint nem azok az emberek a legboldogtalanabbak, akik nem hisznek Istenben, hanem azok, akik hisznek Jézus Krisztusban, de a feltámadásban, és így az örök életben már nem. Mert amikor Pál apostol azt írja, hogy „ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk”, akkor nem teljesen hitetlen emberekről beszél, hanem olyanokról, akiknek van némi fogalmuk Istenről, Jézus Krisztusról, az Ő áldásairól, de akik valójában a lényeget nem ragadják meg: az Ő feltámadását és az örök élet reménységét. (...)

Vannak-e olyanok, akik vallják a feltámadást, de mégis úgy élnek, mintha az sose történne meg? Mert sokan vannak, akik szavukkal azt mondják, hogy „hiszek a feltámadásban, hiszem, hogy megtörtént, Jézus Krisztus életre kelt, hiszek az örök életben”, és mégis az életükkel, tetteikkel arról tesznek bizonyosságot, mintha sosem történt volna feltámadás, és nem várna rájuk örök élet. Ha valaki nem tagadja nyíltan, hanem akár még a saját szívét is becsapva vallja a szájával, hogy van és lesz is feltámadás, de közben nem várja azt, és nem tekint előre, az az ember elveszíti a jövőképét.

És ez, hogy valaki ténylegesen hisz-e a feltámadásban nem csak akkor derül ki, amikor szembe kerülünk a halállal, hanem már akkor, amikor a hétköznapi életben választanunk kell e világot, vagy Isten országának örömei és kincsei között. (...) Mai alkalmunkon a felolvasott ígét szeretném közelebbről megvizsgálni, és 3 szempont szerint mérlegelni. Az első az, hogy a keresztyén emberek természetüknél fogva boldogok és örömteliek. Nem általában minden hívőről mondja Pál apostol, hogy nyomorult. Másodszor arról lesz szó, hogy mégis, ha valaki nem hisz a feltámadásban, és nem várja azt, akkor mindenkinél nyomorultabb. Harmadszor pedig, hogy a feltámadás és az örök élet a mi számunkra, hívők számára az igazi örökség, amely meghatározza a jelenünket. Ezekről legyen tehát röviden szó.

1. Először is tehát arról beszéljünk, hogy **nem minden keresztyén nyomorult**, sőt! (...) Miért gondolnánk magunkat nyomorultnak, ha Isten már akkor szeretett bennünket, amikor még

bűneinkben éltünk, és nem hittünk Őbenne, amikor még azt se hittük, hogy létezik Isten? És Isten már akkor megbizonyította irántunk való szeretetét! Hogyan mondhatnánk, hogy nem szeret bennünket, és hogyan mondhatnánk magunkat nyomorultabbaknak azoknál, akik nem hiszik ezt? És hogyan lehetnénk mi, hívők, rosszabb helyzetben akkor, amikor ígéretünk van arra, hogy Isten Jézus Krisztussal együtt minden fontos és hasznos ajándékot odaad nekünk? Hogyan élhetnénk azt gondolva, hogy nyomorultak vagyunk, miközben tudjuk jól, hogy Atyánk minden szükséges dologban gondoskodik rólunk? És akkor még nem is beszélünk a békességről, amelyet Isten ad az Övéinek.

Nem a világ békessége, ami törekény, és rövid ideig tart, ami hamar elmúlik, amelyek nem bírják ki a szenvedések és terhek próbatételét, hanem Isten békessége, amelyet csak Ő adhat az Övéinek, azt a békességet, amely a halált is legyőzi, és amely az örök életben kiteljesedik. **Folytatás a 2. oldalon**

Elveszett vagy megtalált jövő

Folytatás az 1. oldalról

Mert hogyan lehetnénk mi, hívők, nyomorultabbak, ha vár ránk az örök élet, az örök együttlét az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel, és elköltöztött testvéreinkkel? Nyomorultabbak vagyunk? Nem! Sőt, mindenkinél boldogabbaknak kellene lennünk, mert Jézus Krisztus feltámadásával megszerezte nekünk az örök élet reménységét.(...)

2. Másodszor ezt nézzük meg, hogy mit is jelent ez: csak ebben az életben reménykedni? Először is azt, hogy a hitünknek csupán ebben az életben vannak meg a gyümölcsei. A hitünket arra használjuk, hogy a jelen élet dolgait könnyebbé tegyük. Az ilyen ember a Szentírásból is főként azokat az ígéretek keresi ki, ragadja meg, és akarja elhinni és ragaszkodni hozzájuk, amelyek a földi életben segítenek neki. A család, a munkahely, a gyülekezetben való szolgálat, a bűneimből való megszabadulás és a megszentelődés, az engedelmisség, a terhek hordozásához ígért erő – mind-mind földi viszonylatban fontosak.

És nem azért soroltuk fel mindezeket, mert ezeket nem ígéri az Úr, hanem azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy nem csak ezeket ígéri. Ezeket is kérhetjük, és meg is adja az Úr, de Ő nem azt akarja, hogy csak ezeket kérjük. Úgy gondolkodnak az ilyen emberek, hogy mivel itt és most élek, ezért itt és most kellenek az áldások és Isten segítsége. Reménységük, várakozásuk csupán a földi eseményekkel, életükkel kapcsolatosak, és ezért pusztán a halálukig tart, nem gondolkoznak tovább. Ha így hiszünk, ha így gondolkodunk, akkor be vagyunk zárva ebbe a földi életbe. Ha nem hiszünk a feltámadásban őszintén, akkor üdvösségünk végső célját, az örök életet veszítjük el, és hitünk tökéletes beteljesedésében nem hiszünk. Olyan hit ez, ami elindul egy úton, de a végső cél előtt megáll, és nem éri el azt. Mert a feltámadás és az örök élet az, amelyet Jézus Krisztus feltámadásával nekünk megszerzett és megígért. Ha nincs feltámadás és Krisztus nem támadt fel, akkor nincs örök élet, nincs tökéletes büntelenség, nincs tökéletes boldogság, akkor nincs örökségünk, hanem csupán ez a földi élet marad. Aki úgy él, hogy azt hiszi, hogy nem lesz feltámadás, még hogyha ezt nem is vallja be magának, az nem hagyja meg mások számára azt a reményt, hogy a halál után valami jobb

következik. Akkor a jó, a boldogság fogalma teljesen megváltozik, akkor csupán a földi örömökkal lehet azt azonosítani, mert akkor hitünk minden tárgya csupán az evilági dolgokhoz fog ragaszkodni és kötődni. Pál ezt érti az alatt, hogy csak ebben az életben reménykedik valaki. Lát-szólag hívókról van szó. Még egyszer hangsúlyoznám: olyanokról, akik imádkozhatnak, szolgálhatnak, engedelmisségre törekedhetnek, de céljaik, váradalmaik, hitük nem terjed tovább a halálnál. Ezeket az embereket mondja az Ige minden embernél nyomorultabbaknak. (...)

3. „De...” – folytatja Pál apostol – **„Krisztus feltámadott a halottak közül”!** Ezt bizonyítja több száz szemtanú, akik látták Őt halála után, ezt támasztják alá a szemtanúk írásai, a Szentírás könyvei, amelyben bizonyosságot tesznek arról, amit láttak, amit hallottak, amit kezükkel is érintettek. És bizonyosságot tesz a történelem, hogy Krisztus élőként cselekedett abban, és bizonyosságot tesz a szívünkben a Szentlélek, aki munkálkodik! Krisztus feltámadt! Ha hiszünk Jézus Krisztus feltámadásában, akkor nem a legnyomorultabbak, hanem a legboldogabbak lehetünk, ugyanis az Ő feltámadása az örök életre való reménységünk legfőbb oka. Nem az örök élet a legnagyobb ajándék értelemszerűen, hanem az, hogy Krisztus a miénk lehet, hogy ismerjük Istent, és az Ővéi lehetünk. De mégis Pál azt mondja, hogy az örök életet nem lehet félretenni, nem lehet kihagyni a hitünkéből, mert akkor az meghal. És az örök élet reménysége ad nekünk erőt. Mert bár jelen életünk lehet, hogy fáradtsággal és nyugtalansággal van tele, de Óálta örök nyugalomban és békében lesz majd részünk, és ebben bízunk. Most még gúnyolhatnak bennünket hitünkért, visszaélhetnek türelmünkkel, szeretetünkkel, mert mi Urunk parancsa szerint igyekszünk szeretni, és ezt másik kihasználhatják. De az örök hazában tökéletes béke vár ránk, nem lesznek ellenségeink. Lehet, hogy a jelen életben állandóan veszteségek érnek minket. Csatakat veszünk akkor, amikor a bűneinkkel vagy az élet megpróbáltatásaival szemben harcolunk. Vagy éppen szereteteinket veszítjük el. A feltámadás után azonban a bűn többé nem fog nekünk ártani és veszteséget okozni. Nem kell majd magunkkal, az ó-emberünkkel küzdenünk, mert akkor

teljessé válik az ige, hogy meghalunk magunknak, és csak Istennek fogunk élni. Nem lesz betegség, fájdalom, szenvedés sem, mert Isten fog uralkodni mindenek felett és Ő ezeket nem fogja engedni!

Jézus Krisztus feltámadása révén miénk lehet az örök élet. És ez nem csak a jövőnket határozza meg, nem csak azt, hogy hogyan gondolunk a holnapra, hanem már a jelenünket is. Mert a feltámadás és az örök élet reménysége kapcsolatban áll azzal, hogy hogyan élünk most, a jelenben. Az, hogy hogyan gondolkozok a holnapról, meghatározza a jelenemet. Milyen kapcsolatban van a kettő? Egy hasonlattal élve olyan kapcsolatban, mint a motor és az autó kapcsolata: amikor a motort beépítik az autóba, és azt beindítják, akkor a motor meghajtja a kerekeket. Valahogy így van ez a feltámadás reménységével és a jelenünkkel is Pál apostol szerint. Ha kivesszük a motort, az autó egy helyben fog állni, nem fog menni sehova. Ellenben Isten a feltámadás reménységét olyan erőként tudja használni életünkben, amely aktivizál, mozgósít minket a hétköznapiakban, az Úr iránti engedelmisségre buzdít bennünket. Ha hitünk – jelképesen – összeköti a motort a kerekekkel, akkor engedelmisségre, szolgálatra törekvő életet fogunk élni, akkor életünk egy nagy készülődés lesz a halál utáni igazi életre. Ma fogunk élni, a mában élünk, de a holnap reménységével a szívünkben. *„Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül...”* Isten kétféle jövőt vázol fel előttünk: a feltámadás és örök élet reménységét vagy pedig az örök kárhozátét. Élhetünk úgy, hogy közben elveszítjük jövőnket, vagy éppen Jézus Krisztusban és az Ő ígéréteiben bízva a feltámadásra és az örök életre tekintünk, és Istenben megtaláljuk azokat. Krisztus feltámadt a halottak közül, nem csak húsvét ünnepén hangoztatjuk ezt, hanem minden nap. Mert minden napunkat meg kell, hogy határozza ez. Vissza fog jönni, és minket is feltámaszt, és maga mellé vesz! Higgyünk ebben, az Ő feltámadásában, ígéréteiben, és merjük bátran megvallani ezt a hitünket szereteteinknek, akik az ünnepet lehet, hogy mindezek ismeretének hiányában töltik. Isten Szentlelke vezessen, és segítsen minket ebben!

(Forrás: refpasaret.hu)

„...Ma, ha az Ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket”! (Zsid.4.7)

A Nagybányai Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöksége 2018. december 4-én évi második munkaiülését tartotta a Nagybánya-Óvárosi gyülekezet gyűléstermében, amelyen az egyházmegye főgondnoka, az egyházközségek főgondnokai, gondnokai vettek részt. A meghívásra az egyházmegye egyházközségeiből egy kivétellel jelen voltak a presbitériumok vezetői.

Bak László a, a helyi egyházközség lelkipásztora, a Bibliaolvasó kalauz napi Újszövetségi igéjét olvasta fel és imádságában hálát adott az Úrnak az együttlétért. Felhívta a figyelmet arra, hogy Advent idején a nyugalom, a békeesség, az engedelmisség vezéreljen bennünket. A mindennapi cselekedeteinkben legyünk tudatában annak, hogy a teremtés rendjében Isten által beépített nyugalom nem a földi életben következik be, hanem azt majd az örök üdvösség hozza el számunkra. Ezért állandóan Isten igéje legyen számunkra az útmutató, az Ő szavára figyeljünk és gyülekezeteinkben is Jézus Krisztus követői legyünk.

Lakatos Nella, az egyházmegye szövetségi elnöke üdvözölte a megjelenteket és köszönetét fejezte ki a presbitériumok előljáróinak a szép számban való megjelenésért, majd ismertette a megbeszélésre kerülő témákat.

A választások után 6 presbitériumban új főgondnokot, gondnokot választottak, 3 presbitériumban létszámcsökkenés volt. Az egyházmegye elnökségében is változás történt, mert a megválasztott küldötttag már nem presbiter és helyére **Rácz Sándor** Alsófernezely gondnoka került.

A jövő évben egyházmegyénkben egyházmegyei presbiteri és diakóniai munkatársképzést szervezünk a Sárospataki Református Teológia Akadémia professzorainak közreműködésével. A munkaiúléseken megbeszéltük a képzés időpontjait, a presbitériumok vezetőinek feladatait annak érdekében, hogy miként szervezzék meg a részvételt a képzésekre. Határidőt állapítottunk meg az **Órállók** presbiteri lap előfizetésére, az évi munkáról szóló beszámoló elkészítéséről, valamint az évi tagsági díjak befizetéséről. Az elnökség pénztárosa, **Székely Erzsébet** beszámolt a 2018-as év pénzügyi helyzetéről.

A Királyhágómelléki Kerületi Presbiteri Szövetség évente Presbiteri Szolgálatért Díjjal tüntet ki egy-egy presbitert egyházmegyénként. Megyénkből ki legyen a díjra jelölt presbiter? –tevődött fel a kérdés. Az elnökség az egyházmegyék javaslatát várja e téren. Kéri, hogy jellemzés kíséretében a főgondnokok, gondnokok küldjék be javaslataikat – ha van - a megjelölt határidőre és az elnökség a beérkezettek alapján dönt a díjra jelölt személyről.

Az elnökasszony megköszönte a részvételt, a hasznos javaslatokat, tanácsokat. Isten gazdag áldását kéri minden lelkipásztor, presbiter életére, családjára. Isten segítségét kéri, hogy a mai napon megbeszéltek érett gyümölcsöt teremjenek egyházmegyénk szövetségi munkájában.

Lakatos Nella
egyházmegyei elnök

Isten nem személyválogató

Szeretett, kedves keresztyén testvéreim!

Minekután a 2018-as esztendőben megtörténtek Egyházkerületünk egyházközségeiben a tisztújító presbiteri választások, nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök minden olyan presbitert, aki újonnan lépett református anyaszentegyházunk szolgálatába, buzdítva mindnyájukat arra, hogy presbiteri eskükhöz valamint az 1 Pét 5: 2-5 verseknek megfelelően szolgáljatok/szolgáljunk és éljünk: „*Legeltessétek az Istennek közöttetek lévő nyáját, nem kényszerűségből, hanem örömezt, Isten jó tetszése szerint, és nem rút nyereszkeségből, hanem buzgóságból. Sem nem úgy, hogy a rátok bízottakon uralkodjatok, hanem mint a nyáj példaképei. És mikor megjelenik a Főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadhatatlan koronáját. Hasonlóképpen ti, ifjabbak engedelmeskedjétek a véneknek. Egymás között pedig mindnyájan öltözzétek fel az alázatosságot, mert az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.*”

Azért adtam a fenti címet írásomnak, hogy megértsük, Isten nem nézi, hogy milyen ruhában járunk, milyen gyűrű van az ujjainkon vagy nyaklánc a nyakunkban. Isten azt nézi, milyen vagy a szívedben, hogyan viszonyulsz felebarátaidhoz függetlenül attól, hogy az milyen pozícióban van, szegény-e vagy gazdag. Mert Isten parancsolata az, hogy „Szeresd felebarátodat, mint magadat”(Jak 2/8). Egy parancsolat megszegése pedig az egész törvény megszegése. Hiába vigasztalja magát valaki, hogy ő jó, csak azt a bizonyos embert vagy népet nem tudja szeretni, de más dolgokban tiszteletben tartja Isten akaratát, nem lop, nem paráználkodik, fedhetetlen. Ez az egy dolog elég ahhoz, hogy Isten a személyválogatók sorába állítson.

Isten azt várja tőlünk, hogy legyünk mindig kész az Ő anyaszentegyházának szolgálatára önzetlenül, szeretettel, soha nem várva senkitől, hogy többet tegyen, mint mi.

Illés Jenő, SZRE PSz elnöke

„Úgy tündököljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó tetteiteket, és dicsőítsétek a ti mennyei Atyátokat” (Máté 5,16)

Ez év januárjában kezdetét vette a presbiteri és diakóniai munkatársképzés a Nagybányai Református Egyházmegyében. A képzés a Koltói Református Egyházközség Teleki Sándor Művelődési Otthon termében zajlott. Az előadásokat a Sárospataki Református Teológiai Akadémia professzorai tartották az egyházmegye lelkipásztorainak, ismereteiket gyarapítani vágyó presbitereknek, akik nagyon szép számban jelentek meg a képzéseken (egyházmegyénk presbiterének 60-55%-a).

12.01.2019 12:18

Az eddigi találkozók az igei megnyitókat egyházmegyénk esperese *Gellén Sándor Károly*, Avasújváros lelkipásztora, *Ecsedi Árpád* Koltó egyházközség lelkipásztora és *Tasnádi András Zolt*, Nagybánya –Újváros lelkipásztora tartották. Kiemelték a presbiter munkájának a fontosságát, akiknek a lelkipásztorokkal együtt kell fáradozniuk a gyülekezetek épüléséért, a tagok hitbeli növekedéséért, és legyenek a tettek, cselekedetek emberei.

Az eddig elhangzott előadások témái kapcsolódtak az Újszövetségi bibliaismerethez, amit kitűnően ismertetett *Dr. Fodor Ferenc* professzor úr bemutatván a négy evangélista evangéliumait, azok sajátosságait. *Dr. Enghy Sándor* professzor úr előadása a Biblia keletkezéséről, az Írás logikájáról és az Ószövetség evangélistájáról, Ézsaiás prófétáról szólt. *Dr. Füsti –Molnár Szilveszter*

rektor úr hitismeretről tartott előadást, elemezvén a Heidelbergi Kátét, ami tartalmazza a református egyház alapvető hittételeit.

A képzéseken missziói beszámolókat *D. Szabó Dániel*, a Magyar Református Presbiteri Szövetség tiszteletbeli elnöke tartott, aki beszélt a keresztyénység kiterjedéséről, a misszió történetéről. *Nt. Pásztor Gyula* akadémiai lelkipásztor előadásainak témái: *Helyem az egyházban*, *A gyülekezet missziói szolgálata* és *Az imádság, mint szolgálat* voltak.

A képzések során énektanulásra is sor került *Fülöp Gábor* egyházmegyei zenei előadó és *Nagy Emese* Nagybánya-Óváros kántorának irányításával.

Lakatos Nella, az egyházmegye presbiteri szövetségének elnöke minden alkalommal háláját és köszönetét fejezte ki az előadóknak a szolgálatukért, a megjelent lelkipásztoroknak és presbi-

tereknek a fáradozásukért elmondván, hogy a presbiteri tisztség a legszebb szolgálat az egyházban. Kívánta, hogy minden presbiter égő, fényt és meleget árasztó gyertya legyen a saját gyülekezetében, vegyen részt a képzéseken és nyitott szívvel kövesse tudásának gyarapításáért az előadásokat. Köszönetet mondott a Magyar Református Presbiteri Szövetségnek a nyújtott támogatásért, *Váczi Gábornak*, a Magyar Református Presbiteri Szövetség titkárának a részvételért, *Tar Csabának*, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség missziói tagjának a szervezésért.

Isten gazdag áldását kívánjuk az előadók, lelkipásztorok, presbiterek életére, munkájára.

Lakatos Nella,
az egyházmegye presbiteri
szövetség elnöke

Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének időközi tisztújító közgyűlése

Ez év január 19-én szombaton a Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetsége időközi tisztújító közgyűlést tartott egy szép református templomban, Szilágysámszonban.

A megnyitó áhitatot nt. **Szász Bálint Róbert** esperes, helyi lelkipásztor tartotta János evangéliuma 3: 31-36 versek alapján.

Elgondolkozhattunk, kinek-kinek hol a helye, mi a szerepe, hogyan tudjuk megvalósítani mindazt, amit Istenünk reánk bízott tudván, hogy "aki hisz a Fiúban, örök élete van".

Az áhitatot köszöntések követték, majd **Tóth András** kerületi elnökünk - miután ő is köszöntötte a jelenlevőket - a közgyűlést megnyitotta. Ezután beszámolt a Zilahi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének jelenlegi állásáról. A megyei szövetség megválasztott elnöke a választást követően lemondott, így két éve a megyei szövetség szinte nem működött. Ideiglenesen a megyei főgondnok próbálta összetartani a szervezetet. A kerületi vezetőség több megoldási ötlettel jött, így végül erre a napra sikerült egy új

időközi választást meghirdetni, melyre szép számmal jelentek meg presbiterek, de lelkészek is.

Miután az elnök úr ismertette a szavazás módját, megválasztottuk a számláló bizottsági tagokat (Szilágyi Zoltán lp, Szávási György, Láng György, Oláh Mihály, Márkus János) valamint a hitelesítőket (Bara Lajos főgondnok, Móni Gyula). A jelenlevő presbiterek kézhez kapták a választói lapokat, azokat neveikkel kitöltötték, majd mindezt begyűjtve a bizottság elvonult összeszámolni az eredményt.

Amíg az összesítés tartott, az esperes úr beszámolt az egyházmegye gondjairól, életéről, főleg az építendő új esperesi hivatal tervezetéről. Tóth András ismertette az idei kerületi presbiteri rendezvényeket: tavaszi és nyári konferenciák tervezetét, valamint a kerületi presbiterképzés folytatását.

Ezt követően a jelenlevő presbiterek beszámolóit hallgathattuk egyházközségeik (Menyő, Zsibó, Zilah-Liget, Zilah, Szilágycseh) életéből.

A leadott szavazatok alapján a közgyűlés az alábbiakat választotta meg:

Elnök: Fekete Károly, titkár: Láng György, jegyző: Nagy Károly, pénztáros: Nagy Lajos, kerületi küldöttek: Bálint Zoltán, Mihály István, Ady Endre, Mátyus János.

Tóth András elnök megköszönve a jelenlevők részvételét, kívánt a mai napon megválasztottaknak nagyon jó munkát.

Az Isten áldása legyen munkálkodásukon.

Emlékfénykép készítésével és szeretetvendégséggel zárult a közgyűlés.

Bara Csaba

Kisrégiós presbiteri konferencia Lelében

2019. 02. 16-án kistérségi konferenciát tartottak a bogdándi, széri, nádasdi, hadadi és a lelei egyházközségek presbiteri. A jelenlevőket nt. **Csűrös Róbert**, szilágyszeri lelkipásztor köszöntötte, majd az Itt van Isten köztünk kezdetű ének után nyitó áhítatot tartott az Apostolok Cselekedetei 20. része 28. versének alapján: „*Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.*”

Elmondta, hogy Pál apostolnak az efézusi vénekhez szánt írásában tulajdonképpen meg van fogalmazva a presbiteri tisztség tömör, precíz mibenléte. A presbiter felvigyázz arra a népre, azokra a tagokra, akiket reá bízott az Isten. Nem mindenkinek adatik meg ez a szép és nemes feladat, hogy testi, lelki táplálékot biztosítson, minden szükségében támogassa a reá bízottakat, hogy mások életét felvigyázva segítse azokat, hogy pártfogolja, pásztorolja Isten népét.

Örömét fejezte ki, hogy a presbiterek feleségei is eljöttek, hisz a presbiteri munka nem egyszemélyes feladat, itt családokra van szükség, a feleségre is és a gyermekekre is nagy feladat hárul segítőként. Ezt a munkát Isten Anyaszentegyházában kell végeznünk. Presbiterekkel való beszélgetései során felmerült, hogy Isten ügyét sokan tabutémának tekintik. Sokszor eltérnek az emberek az egyháztól, az egyház láthatósága miatt, mert nem kérnek adott lelkipásztort vagy bizonyos presbiterok vezetéséből. Vajon mi vonzzuk az embereket, vagy nem kérnek belőlünk? - tette fel a kérdést a tiszteletes úr. Adja az Úr Isten, hogy mi olyanok legyünk, hogy Őhozzá tudjuk vezetni embertársainkat.

Egy ilyen szolgálat megköveteli, hogy felkészültek legyünk. Ha egy vízimentő vagy egy tűzoltó nincs felkészülve, nem tud segíteni. Hála Istennek, hogy elindult egy olyan képzés, amelyben fel tudunk készülni, nem a teljesítmény a fontos hanem a hozzáállás.

Az áhítat közös imádsággal majd közös énekléssel fejeződött be.

Almási Csaba PSZ elnök, lelei főgondnok köszöntötte a jelenlevőket, majd elmondta, hogy mivel a nagykárolyi egyházmegyében még nem volt kistérségi presbiter találkozót, ezért szeretné, hogy ha nem meghívott előadók tartanak az előadásokat, hanem a helyi lelkipásztorok, mégpedig a bibliának annak a részével, ami talán a legkevésbé ismert és ezáltal a legnehezebben megérthető: a Jelenések Könyvéből. Ha az 5 egyházközség lelkészei felosztanak a Jelenések Könyvét egymás között és ebből tartanak az előadásokat. Kifejtette, hogy szerinte miért is jó és fontos ilyen találkozókat tartani: azért jó, mert így ismerős presbiterek találkozhatnak, azok pedig, akik még nem ismerik egymást, itt megismerkedhetnek, mert az előadások által a jelenlevők tanulhatnak, bővíthetik bibliaismeretüket, kiszakíthatják magukat az anyagi javak utáni rohanó hétköznapiakból, és a mennyei javak gyűjtésével foglalkozhatnak.

A találkozón jelen volt **Tóth András** KRE PSZ elnöke is, aki az Ap. Csel. 20:28 igei köszöntő után kifejezte örömét, hogy itt lehet ilyen szép közösségben. Elmondta, hogy most van először Lelében és nagyon örül, hogy ide is eljuthatott. Krisztust hirdetni kell alkalmas és alkalmatlan időben Isten dicsőségére és kívánja, hogy mindenki hitben feltöltődve térhessen vissza otthonába, majd felolvasta a KRE PSZ által szervezett 2019-es programot.

Nt. **Nagy Sándor** lelei lelkipásztor köszöntötte a jelenlevőket, majd megkezdte az előadását a Jelenések Könyvének első 5 részéről.

Előadásában elmondta, hogy nem egy könnyű téma, mivel ez a rész nem arról szól, hogy mi volt, mi van, hanem, hogy mi lesz. Ahhoz, hogy ezt a bibliai részt megismerjük, vissza kell mennünk az Ószövetséghez, és csak Bibliával a kezünkben lehet megismerni. Elmondta, hogy János próbálja elénk tárni, hogy milyen is lesz Krisztus eljövetele. A tanítványok elszóltattak egy feladatra és az, hogy mi milyen munkát végzünk az egyházközségekben az sem véletlenszerű, hanem Isten Szent lelke az, aki elhívott minket erre a munkára. Ez a munka most sem könnyű, de a tanítványoknak még nehezebb dolguk volt, sokakat meghurcoltak, sokan mártírhalált haltak, de még így is vállalták azt a munkát, amire el voltak hivatva. Például Péter, aki ő maga is földi ember volt és a passióig gyenge emberi oldaláról mutatkozott be, később a Jézus hatására a Szentlélek erejével úgy prédikált, hogy 3000-en megtértek.

A Jelenések Könyve apokaliptikus látomás a jövődőről, a mennyei kijelentést nyilvánvalóvá teszi az emberek számára. János ezt a könyvet Pátmosz szigetén írta, oda száműzték, miután Néro császár parancsára forró olajba tették, de nem égett meg. Ez a könyv nem megijeszteni kíván, de a felelősségre hívja fel a figyelmet, tényként kell kezelni. A szentírás tényei alapján az utolsó időkben élünk. Az ember az ítéletben magára marad, oda kell majd állnunk az ítélőszék elé.

A Jelenések Könyve sok szimbólumot tartalmaz. A gyertyatartó a világ gyülekezeteit jelenti, a 7 a teljesség száma. A vezetést csillagnak tartja, a csillagnak fényesnek kell lennie a maga helyén. A presbitérium munkatársa a lelkésznek, alázatos létünkkel az Isten dicsőségét kell szolgálnunk.

Az előadó beszélt a szivárvány jelképéről, a 24 királyi székről, a Bárány képéről, a hétpecsétetes könyv kinyitásáról és a ránk vonatkozó ígéretről, hogy Isten kiválasztja az övéit. Adja Isten, hogy a mai alkalom is épülésünkre váljon, adja Isten, hogy mi is az Ő kiválasztottjai lehessünk.

Az előadás után többen hozzászóltak a témához, kérdéseket tettek fel, hosszasan elbeszélgettek. A jelenlevők megegyeztek, hogy a következő találkozó a hadadnásdi egyházközségben lesz megtartva. Az összejövetel szeretetvendégséggel ért véget.

Isten gazdag áldását kérjük minden Istent dicsérő gyülekezetre.

Almási Csaba, Nagykárolyi Egyházmegye PSZ elnöke

„Viseljetez gondot azért magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett! (Ap. Cs.20/28)

A Presbiteri Szövetség 2019-es évi vezérigéje szólította tanácskozásra Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség képviselőit Nagyváradra 2019. március 9-én, ahol 77 tag jelent meg.

Ft. **Cyűry István** püspök úr nyitó áhítatában János evangéliumának 22. 33-37 verseit olvasta és magyarázta az egybegyűlteknél, amelyben Lázár halálát és feltámadásának pillanatait írja le, ami az evangélium szerint Jézus utolsó és legnagyobb csodája. Jézus érkezésekor síró emberek mellett rosszindulatú, egyházból hirtelen elszakadók is találkozik. Jézus az élet erejével indul a halott felé, mély belső megindulásáról szól és a könnyei felebaráti szeretetéről, együttérzéséről tanúskodnak. Ő az, akiben Isten dicsősége mutatkozik meg, a halál ellenére életet támaszt, a Szentlélek erejével megmutatja a fényt a sötétségben. Isten dicsősége nem öncélú, távoli ragyogás és túlradó erő, hanem a romlást és enyészetet előidéző erőktől való megmentés, a halálból az életre szólító hatalom. Jézus mélyszélesen szenved a bűn és a halál miatt, és felkészít bennünket arra, hogy Őbenne ne csak a „világ világosságát” ismerjük meg, hanem a halál felett diadalt arató személyt is, aki új életet tud teremteni, és céltudatosan a rá nehezedő feladatokat is megoldja. Legyünk mi is Jézus Krisztus követői, akik szembe mernek nézni a nehézségekkel, képesek „köveket” elgördíteni az útból, veszélyeket elhárítani, és erős hittel tettekkel bizonyítani igazunkat, verbálisan erőszakot gyakorolni, és nem engedni, hogy kihasználják szerénységünket.

Tóth András, a kerület szövetségi elnöke megköszönte a püspök úr szolgálatát, majd üdvözölte a kerület kilenc egyházmegyéjének megjelent képviselőit, **Dr. Tóth Jánost** a MRPSZ Missziói és Diakóniai Bizottság elnökét, Békés megye területi elnökét és **Váczi Gábort** a MRPSZ titkárát, aki tolmácsolta **dr. Viczián Miklós** a MRPSZ ügyvezető elnökének üzenetét. Az ügyvezető elnök úr örömdetesnek ítéli a trianoni határon átnyúló, egyházkerületek közötti együttműködések és a szent életre való törekedésre szólít fel, figyelmeztet arra, hogy a szent élet nem cél, hanem a szolgálat feltétele.

Bara Csaba, a KRE PSZ titkára bemutatta a *Presbiteri Szolgálatért Díjra* jelöltek: **Dr. Tóth János** (Békéscsaba), **Máté Gyula** (Nagybányai Egyházmegye), **Bálint Zoltán** (Szatmári Egyházmegye), **Kincses Balázs** (Érmelléki Egyházmegye), **Török Sándor** (Bihari Egyházmegye), **Molnár**

Jolán (Temesvári Egyházmegye), **Id. Tóth András** (Nagykárolyi Egyházmegye), **Molnár Csaba** (Aradi Egyházmegye), **Nagy M. Sándor** (Szilágysomlyói Egyházmegye), **Nagy Lajos** (Zilahi Egyházmegye).

Váczi Gábor, a MRPSZ titkára felolvasta **Dr. Tóth János** laudációját, majd **Lakatos Nella** kerületi jegyző egy egységes laudációban méltatta a díjazottak érdemeit. A díjakat Ft. Csűry István püspök úr és **Tóth András** kerületi elnök nyújtotta át.

A díjazottak közül **Dr. Tóth János** köszönetét és háláját fejezte ki a kapott kitüntetésért és elmondta, hogy az egyházért végzett szolgálataért ez az első elismerés, amit átvehetett. Számára a szolgálatra Isten ígéje a biztató szó: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít” (Fil. 4/13).

A közgyűlésen résztvevő nőket **Tóth András** szövetségünk elnöke virággal köszöntötte a Nemzetközi Nőnap alkalmából.

A közgyűlésen **Tóth András** kerületi elnök beszámolt a tavalyi év megvalósításáról, majd minden egyházmegye elnöke a megyéjében történtek eseményeiről tájékoztatta a közgyűlésen résztvevő presbitereket. Arad megye beszámolóját **Dr. Tóth János** kiegészíti azzal, hogy kimaradt a dec. 8-án Nagyperegen a *Református identitás* címmel megtartott kisköri konferencia megemlékezése. A Zilahi Egyházmegye új elnöke beszámol az elmúlt három évről, amikor nem működött a szövetség az egyházmegyében, mit tettek azért, hogy ismét életre keljen és munkálkodjon, bemutatta az új elnökséget is.

Mészáros Gyöngyi, a kerületi szövetség

2018-as év pénzügyi helyzetéről tartott beszámolót, aminek alapján szövetségünk 2018-as év pénztámaradványa és áthozatala a 2019-es évre 9179.14 lej.

Szövetségünk elnöke felolvasta a 2019-es év programtervezetét, amit a közgyűlés kézfelemeléssel elfogadott, és Isten gazdag áldását kérte a tervek megvalósításához.

Elhangzott a bihari egyházmegye részéről egy kérdés, hogy hány presbiter vehet részt a kerületi képzésen, mivel ők most körzetekre osztották fel megyéjük egyházközségeit, és lehet, hogy 50-60 presbiter is jelentkezik majd. **Tóth András** elnök úr elmondta, hogy akkor szervezzenek kisköri képzéseket, de a kerülethez 8-10 presbiter jöjjön a megyéből. Ugyanakkor az elnök úr elmondta, hogy az elkövetkezendő három évben a Presbiteri Díjakra készült érdemeket **Ft. Csűry István**, kerületünk püspöke adományozza, amit nagyon szépen megköszönünk.

Istennek adtunk hálát az együttlért, aki megerősített bennünket és megvilágosította elménket, hogy helyesen cselekedjünk.

Lakatos Nella
KRE PSZ jegyzője

 Isteni hívószámok

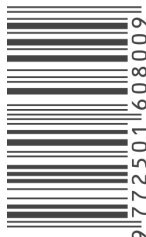
Ha szomorú vagy	János 14
Ha valaki cserben hagy	Zsoltárok 27
Ha termékenyebb szeretnél lenni	János 15
Ha bűnt követtél el	Zsoltárok 51
Ha aggódsz valami miatt	Máté 6,19-34
Ha veszélyben vagy	Zsoltárok 91
Amikor Istent távolinak érzed	Zsoltárok 139
Ha hitednek erősítésre van szüksége	Zsidók 11
Ha magányos vagy	Zsoltárok 23
Ha keserű és kritikus lettél	1 Korintus 13
Ha szeretnél megnyugodni	Máté 11,25-30
Ha a világ nagyobbbnak tűnik Istennél	Zsoltárok 90
Ha honvágyad van	Zsoltárok 121
Ha imáid gyengék és önzőek	Zsoltárok 67
Ha bátorításra van szükséged	Józsua 1
Ha depresszióba estél	Zsoltárok 27
Ha elvesztetted bizalmadat az emberekben	1 Korintus 13
Ha az emberek rosszsindulatúnak tűnnek	János 15
Ha elcsüggedtél a munkádban	Zsoltárok 126

24 órás gondoskodás

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

Túrmezei Erzsébet:

Amerre most jár

Annyi szívben felébred valami
hívogató vágy: útra kelni egyszer.
Járni, amerre Jézus lába járt.
Látni a Golgotát látó szemekkel.
Hallgatni az olajfák suttogó
beszédét... azt a titkos, bús beszédet.
A szent helyen,
hol imádkozva vérzett,
belenézni a holdas éjszakába.
Ellátogatni kis Betániába,
mindenüvé, amerre elhaladt.
És lélekben királlyá gazdagodni
a szent, ezer emlékű út alatt.
Nekem ez a vágy idegen maradt.

Más volt a vágyam:

Nőtt... növekedett...
lett belőle sóvárgás, akarat,
követelés: egyedül arra menni,
amerre Jézus lába most halad.
Nem von a régi csodák földje.
Új csodák életföldje vár.
Feltámadást, erőt ujjongva hirdet
a százvirágba zsendülő határ.
S az élő Krisztus feltámadva jár.
Magyar nyomort gyógyít.
Édestestvérem vak szemét nyitja
színre, fényre meg.
S bár útait szememmel el nem érem,
A lelkemen sejtésük átremeg.
Mért mennék messze, idegen vidékre
keresni, földi útja merre vitt?
Most akarom a lépteit követni:
Az élő Krisztus lépteit.